

ноизследователският институт по статистика, Научно-производственото обединение "Автоматизация" и Научният център по единна система за социална информация.

Преброяването от 1985 г. се различава от другите преброявания с широката репрезентативна програма, включваща шест извадкови изследвания по проблеми, отнасящи се до:

- раждаемост и репродуктивно поведение;
- миграция и миграционно поведение;
- трудова реализация и трудова мобилност на лицата;
- проблеми, промени и житейски планове на личността;
- жилищни условия;
- здравно състояние на населението.

През 1985 г. Комитетът по ЕССИ е преименуван на Комитет за социална информация.

През 1986 г. се закрива Комитетът за социална информация и се създава Централно статистическо управление.

През 1989 г. се създава Централно статистическо управление с ранг на комитет към Министерския съвет.

Български специалисти вземат участие в работата на пленарните сесии, работните групи и семинари на Конференцията на европейските статистици. Програмите на КЕС, в които се включват теми като: регионално сътрудничество в областта на статистиката, използване на ЕИМ за статистически цели, проектиране и разработване на статистически информационни системи, статистическа методология, развитие и съгласуване на икономическата статистика, социално-демографска статистика, статистика на околната среда и други, са много полезни за националната статистическа теория и практика.

ПЕРИОДЪТ 1990-2005 ГОДИНА С приетия от Великото народно събрание през 1991 г. **Закон за статистиката**

се създава Националният статистически институт (НСИ), който преминава към Народното събрание. Местни органи на НСИ са териториалните статистически бюра (ТСБ) в 28-те бивши окръжни града на страната.

Развитието на националната статистическа система в преходния период от планова към пазарна икономика е свързано с **качествените изменения**, които настъпват както в икономиката, така и в обществото, а също и с подготовката на страната за бъдещото присъединяване към европейските структури. Динамично протичащите процеси в реалния сектор, структурната и институционалната реформа, настъпващите промени във формите на собственост (аграрна реформа, реституция и приватизация) и развитието на частния сектор, либерализацията на цените и пазарите, измененията в